

рали, да го глѣдатъ, и сѣкой мѡ говоралъ, какъ то мѡ дойде сгод-
но; таа глава, таа рѣка, тѡ гърды, таа чърта трѣбва тѡ да
стане; и както си даваше сѣкой мнѣнието, тѡ правеше и Поликлитъ
сзгласно сз мнѣнието на сѣкого. Когато свърши работата, той изва-
ди взнъ и двата кѡмира, за да ги видатъ хората; и добръ, кой отъ
двата, (ги попыта) е по хѡбавъ? Сичкыты сз единъ гласъ рѣкохъ.
тойзи, като посочи хъ онзи, който той вѣ направилъ споредъ хѡдоже-
ството си: дръгитъ, който вѣ направилъ споредъ мнѣнието имъ, вѣше
едно дѣло стрѣпано, безобразно, недостатъчно. Това, което хвалите,
(рече имъ пакъ) сѣмъ направилъ азъ споредъ хѡдожеството си, и за
тѡ е сѣвършено; онова дръгото сте направили въй споредъ мнѣнието
ви, за тѡ не е за нищо. Повѣсть-та значи, че желаніята, и уго-
дыты челоуѣчески сж много различни, и бездмны. Нека подложимъ,
че Богъ оныа вещи, които мѡ просатъ челоуѣцити, иска да ги на-
прави споредъ волѣта имъ; единъ иска едно, дръгы дръго, или раз-
лично, или противно. Войникътъ иска война, търговецътъ миръ; ко-
рабленникътъ иска вѣтръ въ морето, но единътъ го ише отъ Истокъ,
дръгитъ отъ заматъ. Орачътъ иска хѡбаво време на зематъ, но е-
динътъ го иска сз дждъ, а дръгитъ сз сѡшъ; сз една рѣчь, кол-
кото главы, толкова коли; сѣкой иска едно отдѣлно. Ако иска Богъ
да направи сѣкимъ по волѣта, то какво става свѣтътъ, животътъ ни,
или жителството ни? Едно смѡщеніе, една бездна, едно разстройство.
Нека оставимъ Бога, да прави, както знае споредъ хытросъ-та на
безкрайната негова премждросъ, а не споредъ мнѣнието на нашыты
главы, и негли за тѡ е поискалъ Богъ да създаде най-послѣ отъ
сичкыты твари челоуѣка, за да ги намери челоуѣкътъ сичкыты сз-
дадени, да сж задоволи, и да сж успокоува въ оныа, които е на-
правилъ Богъ твърдѣ добры, и да не намира причина, та да иска едно
тѡ, дръго инакъ, безъ да знае какво дѡма, и какво ише. Помысле-
те и това; Богъ направи и челоуѣка, сирѣчь мжжа Адама; той не
вѣше създалъ оше жената, Ева, помоуница подобна немѡ; и убо,
като щалъ да ѡ създаде, той приспалъ Адама; зевъ едно отъ ре-
брата мѡ, и създалъ жената, Ева, послѣ го сзбдилъ, и рѣкълъ мѡ:
таа е жената ти. Но да ли не трѣбваше, да е вѡденъ Адамъ, та
да глѣда, каква е създалъ Богъ онаа жена, сз която трѣбваше да
живѣе той презъ сичкѡ си животъ? Не, дѡма Богъ: Ако челоуѣкътъ